

straf: ik zag die garçon daar ineens staan met een mes, en die begon in dat parasolleke te snijden...

Fie Maar wèlk parasolleke? (ze draait zich om, de heer heeft het meegenomen)

Juul Stond er daarjuist geen parasolleke?

Fie Een zonnslag zonder zon, kàn dat?

Juul Maar dát is niet om mee te lachen he... dat komt van al die luchtvervuiling, al die abnormale verschijnselen, dat komt gewoon voort van het speeksel, en het bloed, en zo kruipt dat in de hersenen, en de mensen worden altijd onnozeler, dat heb ik eens gelezen bij een geleerde, een toekomst op de visie heette dat.

Fie Daar moet ge geen geleerde voor zijn om dat te weten.

Juul Kiekens zonder kop worden wij, één grote ramp, schreef die mens, en dat was heel simpel uitgelegd, met dingen die geleidelijk veranderen in de voortplantingsdingen en zo. Dat zat knap ineens... Zeg Fie, heb ik dat vroeger ook al gehad, dat ik zo... allé... zo precies er wat afsloeg?

Fie Meer dan ene keer, als ge thuiskwaamt van het bijlarten.

Juul Neen, als ik nuchter was?

Fie Wanneer is dat?

Juul Ik ben niet gerust.

Fie Ik ben blij dat ik een keer niet alleen ben.

Juul Het is niet gedaan! Weet gij op wie die garçon trok als twee druppels water? (lange stilte)

Fie Komt er nog wat van?

Juul Op die inspecteur.

Fie (die al wat begint te wanhopen) Welke inspecteur? (weer stilte)

Juul Die bij Jeronimus is geweest. (Fie snapt er blijkbaar niets meer van) Luister Fie, ik zal alles uitleggen...

Fie Dat zal het beste zijn; ge hebt me al lang genoeg blazen in mijne nek geslagen.

Juul Neen, neen... dit is geen blaas... ik heb het alleen niet durven zeggen. Gij hebt me ook dingen verzwegen. Ge moet dat begrijpen... we hebben het gedaan om mekaar te sparen, denk ik...

Fie Gij zijt zo ineens met mij begaan?

Juul Zijt nu niet op uwen teen getrapt. Luister. die inspecteur, die bij Jeronimus is geweest, die heb ik ook gezien, of hij mij...

Fie En aan Jeronimus hebt ge gezegd, dat ge van niks wist!

Juul Ik vond het toen nog beter van kromme haas te gebaren, luister, ge moet niet denken...

Fie Laat mij maar beslissen wat ik moet denken, ik denk er het mijne van...

Juul Ja, goed, maar luister nu efkens... Enkele dagen voordat ons Vera verdwenen is, heb ik nog met haar geklapt, en daar ben ik dan voor de zoveelste keer achterover gevallen van het verschieten. Wat ik daar over die beul van een Jeronimus heb gehoord, dat kunt ge gewoon niet geloven... en, ik krijg me zo een compassie met dat kind, en ik wierd me toch zo kwaad op die linkaard, dat ik dacht bij mezelf: daar wil ik het fijne van weten: de grote jan uithangen, maitreske, gedichtjes maken in plaats van kinderen, glazen kapot gooien, kleren van haar kapot snijden... smokkelen, en noem maar op.

Goed, ik dacht: ik zal die kerel eens een manneke aan zijn slippen zetten.

Fie Toch geen detectief?

Juul Ja.

Fie En wat heeft die gevonden?

Juul Niets. Ik had geen chance. Het was een bedrieger.

Fie Weet ge wat gij zijt? Ne stommerik. Zonder fantasie. Hij moest weer eens de slimste spelen, de held uithangen, zoals altijd, Verake onder de vleugeltjes nemen. En wat is het resultaat?

Juul Die inspecteur is er ook nog he.

Fie Die inspecteur ja, ja... Ik begin het snappen... daar zijt GIJ het eerst naartoe getrokken, he Juul? (Juul knikt) Ik had het kunnen weten. Ik zag het aan uw gezicht, dien

dag dat Jeronimus naar ons kwam en vertelde dat hij nen inspecteur op bezoek had gehad. De manier waarop gij toen zei: "Ik weet van toeten", en toen rap over iets anders begon, en deedt alsof JERONIMUS het had moeten aangeven dat ons Vera weg was. Gij se schijnheiligaard. Ik dacht het nog, ik dacht zo: "Waarom staat die Juul daar zo te liegen?" We zoeken toch SAMEN naar Vera?

Juul Dat is het juist. We zoeken niet samen. Ik vertrouw Jeronimus niet, dat weet ge. Ik ben zelfs helemaal niet zeker of die wel zoekt.

Fie Wanneer zijt gij naar de politie gegaan?

Juul Als ons Vera twee dagen weg was.

Fie En hoe komt het dan dat de politie nog altijd niets aan MIJ gevraagd heeft? Omdat ze zo rap zijn?

Juul Neen, luister... ik heb zelf gevraagd om eerst eens te zoeken in de richting van Jeronimus, maar nog geen grove methodes, geen honden, of t.v. of zo...

Fie En geen Fie.

Juul Ik dacht zo; het komt misschien nog in orde, en dan moeten we hãar daar niet mee lastigvallen...

Fie Hebben ze iets gevonden?

Juul We moeten wat geduld hebben, zeggen ze. Ze zoeken.

Fie Ze zoeken. En ondertussen vinden ze van alles over die twee, en als dat niet pluis is, dan kunnen wij nog verantwoordelijk gesteld worden ook.

Juul Dat zijn we toch. Voor een stuk.

Fie Ja. Ik ben blij, dat ge het inziet... Maar met de politie zijt ge te vroeg geweest.

Juul Heel mijn gestel gaat naar de knoppen, ik ben nu al mijn zelf niet meer soms, ik zie dingen die er niet zijn, en mensen... en gij trouwens ook, die bisschop bijvoorbeeld... We zijn van slag Fie... als we er niet vlug een oplossing voor zien, zie ik ons nog in een gesticht belanden... (stilte)

Fie Hebt ge nog meer voor mij verzwegen?

Juul Ja. Weet ge wat die smerige hond nog gedaan heeft? Die schone vaas he, die gij nog geërfd hebt van grootmoe, die met die koeien op...

Fie En die gouden biezekens?

Juul Ja, die. Die heeft hij van den Boerentoren naar beneden gegooid.

Fie Die schone vaas. En was ze kapot?

Juul Voor een weddenschap, schijnt het. Ons Vera had een hel met die vent.

Fie Daar moet ik voor op bedevaart, om dat allemaal te vernemen. Misschien is dat al een half mirakel. (de HEER verschijnt)

Juul Eindelijk, daar hebt ge hem terug. Hij heeft toch een plateauke bij nu.

Heer De pannekoek is voor?

Juul Pannekoek? Welke pannekoek?

Fie (wil vruchteloos tussenbeide komen) Juul, wat krijgt ge nu?

Juul Luister he vriend, ik kan veel verdragen, maar als ze nu in café's ook al met onze voeten beginnen te rammelen, dan zeg ik neen he. Gij leeft van ons pourboirke, en ge gaat hier nu eens doen wat ge moet doen he. Ge kunt misschien ne goeien inspecteur zijn, maar als garçon trekt ge op geen voeten... (Fie trekt hem mee...)

Fie Kom Juul, 't zijn de zenuwen. Kom, we gaan naar huis...

Juul Mijn tong is ne leren lap... (Fie trekt hem mee) (De HEER verdwijnt, en komt onmiddellijk weer op, met twee pintjes en een koffie. Hij kijkt verbaasd)

Heer Altijd hetzelfde met die onbeschofte bedevaarders! (Fade out. En weer licht op Fie en Juul, nu ergens anders)

Juul Wacht efkens, Fie, die voet dat is niet meer te doen.

Fie We zijn er bijna.

Juul Neen, het bloed staat in mijn schoenen. Zie dat... (doet schoen uit) Hebt gij geen watten bij?

Fie Neen, maar ik heb wel plakkers in mijn saccoche. Of hier zie, een klein windelke.

Juul Doe gij dat daar eens aan. Dat is verdju toch altijd hetzelfde met die nieuwe schoenen. Kunnen ze dat niet anders maken?

Fie Ze kunnen een nieuwe schoen toch niet oud maken.

Juul Waarom niet? Even gemakkelijk als een ouwe, en even schoon als een nieuwe. Ze hebben voor alles de ingewikkeldste machienen, en zo iets simpel dat zou niet gaan?

Fie Het kunnen ook uw voeten zijn. Ik heb dat nooit, ik.

Juul Ooo, niet te vast! Dat is rauw vlees, weet gij? Is het nu beter, met uwe kop?

Juul Ja, ja...

Fie Het was om schrik van te krijgen, gelijk als gij ineens luidop in uzelf begon te praten...

Juul Voor mij stond dien inspecteur daar ineens he, met een pannekoek... dat heb ik nu nog nooit gehad, dingen zien die er niet zijn...

Fie Meer rusten, minder drinken, en naar den dokter...

Juul We hebben het zwaar zitten... als ik nu zoiets naar huis zou komen vertellen, en ge waart er zelf niet bij geweest, dan zoudt gij toch weer denken dat ik strontzat was, he Fie?

Fie Ge moet er niet van profiteren om al die zotte klap van 't café goed te praten, he... Kom, zal het gaan, denkt ge?

Juul Proberen. (ze gaan weer) Eindelijk in onze straat.

Fie Juul, ik ben ineens bang.

Juul Waarvan?

Fie Van iets.

Juul Kom maar.

Fie (ze huilt een beetje) Het is allemaal tegengevallen.

Juul Bijlange niet.

Fie Ik dacht: als we nog eens komen waar we met ons Vera geweest zijn, vroeger... 't is misschien een troost. En het is juist andersom uitgedraaid. Het is precies of mijn keel dichtgeknepen is. En dan gij met uw kapotte voeten, en uwen dorst... en... en... uw kuren... Doet het niet te zeer?

Juul Bijlange niet. We zijn er al zie... (ze glimlachen vermoeid. Fade out)

(Als het weer licht wordt zitten we duidelijk in een andere ruimte. In een andere sfeer. Juul en Fie zijn verdwenen. BIRGIT, een mooie vrouw van rond de veertig, komt binnen. Ze sleept een zwaar parfum met zich mee, en ze houdt Jeronimus bij de hand. Hij is maar een man van rond de dertig, die model zou kunnen staan voor de gefrustreerde mens, voor zover dat type bestaat)

Birgit Kom schat, je hoeft niet bang te zijn, hier is niemand meer, kijk maar. Gloster is vertrokken.

Jeronimus En in de kasten? In de paraplubak?

Birgit Heb ik je al ooit bedrogen?

Jeronimus Vera wel.

Birgit Zal ik wat spelen? Bach?

Jeronimus Ik heb de katten vergiftigd, Birgit. Als Juul ze vindt, met hun verkrampde poten in de lucht, zal hij op zijn knieën kruipen van ellende. (Hij draaft duidelijk door, terwijl zij zich omkleedt. Zij blijkt nu allerlei pelsen te dragen, die zij één voor één aflegt) Had Gloster weer schuim op zijn lippen, toen hij wegging?

Orgastisch-schele ogen? Lila zweetoren? Is hij met de fiets? Dan is hij naar Vera. Vera is gek op minnaars met een fiets. Heeft hij iets gezegd over de ijsblokken waarin je heroïne zou kunnen smokkelen? Of over de steentjes, die ik van Antwerpen naar Oostende breng? Niets? Hij doet het met opzet. Hij wacht tot ik begeef. Hij is een spook. Jammer dat ik niet meer kan bidden, of duivels uitdrijven, of wijwater vrouwen, palmenzondag vieren op een gouden ezel...

Birgit Kalmeer. Kom bij me zitten, ik zal je ziel masseren.

Jeronimus Liever niet vandaag...

Birgit Op je rug krabben?